

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

D[omi]nica infra octa. epiph[an]ie. Textus eua[n]gelij: Lu. ca. ij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

Tractatus .II.

ea autem fm. l. q. miera aliquid fecit / affligit
 ab Aug. in ser. epiph. q. ait. Aur. q. sol
 uis. q. reg. p. g. mag. tibus imolat yr
 do. myrrha p. bet. ra. q. p. salute oim mo
 rituro. Hec ille. (Et rnsio) q. rnsio non
 fit nisi ad interrogante. Hic inuist fm q
 de glo. q. clamauerit p. affectu ad deu: et
 interrogabant qd dina iuberet volutas:
 (accepto) no a puero fm glo. ne an rps
 reuelat: r yr pa huantras habeat: sed p
 spm deu. yr dr eade glo. q. tu yr s. Tho.
 dr sup. Dat. loq. fm more scripture. qa
 q. angel. dr dr ds dixisse: q. in psona dei
 loq. yn Diony. pbat q. istud rnsus fuit
 p. angelos (in fomis ne rediret ad He
 rode: p. alia via reuertit i regione sua)
 Na descendit ad mare: r in p. nauē tras
 fretates in tharsis abieit. p. qd yr re
 stat. Hico. de L. y. herodes irar. / naues
 tharsensiu incedit: iuxta illa p. hiaz ps.
 In spu. l. ira uehemēt p. teret. s. herods
 v. p. teres o. dus. l. p. teri p. mites naues
 Allegorice magi isti cu sunt (tharsis
 p. mite gertu fecat geres q. chio erat cre
 ditore: sacerdotē r scribe: q. p. m iudacu:
 q. p. matorū pre remasit erat in isldeli
 tate. Et q. tradit fuisse tres: fecant fm
 glo. geres ex tribz mudi p. tribz: Asia: A
 frica: r Europa ad chm uentētes. He
 rodes po fecat diabolū. Leo in ser. epi.
 Herodes diaboli psona gerit. cul. sic
 tuc fuit incētor: ira nūc q. q. est indefess
 imitator. Cruciat em uocatioe gertū: r
 hridiana pratis sue destructioe torq. f.
 Hec ille. q. h loco no dixit herode ee di
 aboli imitatorē: s. eoduerfo diabolū he
 rodis. Uterq. gram Herodes q. dia
 bol. s. Chy. timer sui regni successorē.
 Anagogice magi a chio distates r ob
 suantes p. hiam: fecant ylarozes studio
 sos p. bi dei. Istis appet stella. l. lumen
 fidel: r q. dr: ducēs eos ad chm exire
 in berthlee. l. domo panis: seu i loco ybe
 ri pleno oi solatio. Hoc lumen fidel fo:
 mare r g. rei pdūt hoies: q. ad h. rodē
 . l. diabolū declināt: s. illd recupant cu
 redeūt ad grendū chm: r tuc randē eū
 inueniūt r adorāt in celo. Et post nū q.
 reuertunt per uiam in qua diabolū in
 uenerūt: id est per uiam petri: sed semp

gradunt p. alia. l. p. vias uoluntatis dei.
 Horat. instrumur i mltis. Prio q. cō
 fidetes in auxilio hūano no reqredo et
 pponedo dinū / pdūt dinū eo mō q. ma
 gi stellā declinādo ad citare reglā. Se
 cūdo instrumur yr offerā? chio tria mu
 nera. Grego. in ho. Auro sapia desigē:
 Salomōe teste q. ait. Thesaur. deside
 rabillis reqeset i ore sapiēt. Thure ar
 q. deo incedit: p. rus ozonis expmif fm
 illd. Dirigat oio mea sic tnc. in cō. tuo
 Per myrrhā po carnis mortificatio st
 guraf. Haro q. regi aur. offerim: si in
 p. spectu et sapie lumie splēdem. Th.
 offerim: si p. ozonē studia deo recolare
 ualeam. Myrrhā offerim: si carnis
 uicta p. abstinentā mortificam. hec ille.
 Tertio instrumur iuxta doctrinā eius
 de Bre. di. Dagnū nob aliquid magi in
 nuir: q. in regionē suā p. alia uia reuer
 tunt. Regio q. p. nra paradysus est: ad
 quā iesu cogito redire p. uia q. uentim
 p. bibemur. A regione etem nra supbiē
 do: inobedēdo: uisibilia sequēdo: cibuz
 uertitū gustādo discessim. s. ad eā nece
 est yr fēdo: obedēdo: uisibilia p. nēdo:
 arz appetitū carn. refrenādo redeā. A.

Dñica infra octa epiphie. Textus euagelij: Lu ca. ij.

Quom factus esset iesus an
 nox duodeci ascendenti
 bus pentibz ei? hieroso
 lymā fm p. suerudinē di
 ei festi: cōsumatisq. diebz cū re
 dirēt remasit puer iesus in hie
 rusalē r no coguerit pentes ei?
 Existimātes aut illū esse in co
 mitatu uenerūt iter diei: r req
 rebant eū inter cognatos r no
 tos Et no inueniētes: regressi
 sunt in hierlm requirētes eum
 Et factū est post tridnū: inue
 nerūt illū in templo sedentē in
 medio doctoz: audientē illos r
 interrogantē. Stupebant aut
 oēs q. eum audiebāt. sup. p. uide

Dominica infra octa. Epi.

Et respōsis ei. Et vidētes ad mirati sūt. Et dixit mater eius ad illū. Fili qd fecisti nobis sic Ecce pater tuus et ego dolētes querebamus te. Et ait ad illos Quid est q me querebatis? Me sciebatis qz in his q patris mei sunt oportet me esse? Et ipsi nō intellexerūt vbi qd locutus est ad illos. Et descendit cū eis et venit nazareth: et erat subditus illis. Et mater ei? s̄seruabat oīa v̄ba hec: cōferens in corde suo. Et Jesus proficiebat sapia et etate et gra: apud deū et hoies.

Quam factus esset iesus annor. xij. zc. Luc. ij. In p̄sentī euāgelio tangunt tria puncta q sūt: Perditiō Inuēntio Interrogatio. Quāntū ad p̄mū lralit̄ sciendū est q sic b̄: Exod. xxv. ter in anno oīs masculus p̄p̄l̄ dei isrl̄ tenebat cōparere i hierl̄m i tēplo aū cōsp̄ctū dei. s. i die pasce. in die p̄tecoctes. z in die seu festo tabnaculoz. S; cū his q ml̄tū distabat a hierl̄z erat disp̄satiū q ad duo vltima festa: z tles erat gali/let. Vñ Lu. ij. dī. Et ibāt parētes ei. s. ch̄i p oēs annos i hierl̄m i die solēni pasce. Et qd dī Datt. xj. lex et p̄p̄he vsqz ad Joā. n̄ sic itelligit̄. q̄si i nat̄itate aut morte Joānis lex d̄s̄erit h̄re vim obli/gatiōis. vt dicitū ē i die circūcisiōis. sed qz vsqz tūc sola lex vigeat: z abide vsqz ad passiōez ch̄i currebat cū euāgelio sic q̄s̄a obligabat. Vñ d̄ his si v̄s rē h̄re subdit̄. c. iij. di. j. q. iij. Dīc̄ q̄ b. Lucas. (Lū fact̄ cēt̄ iel? ānoz. xij. Sic aut̄ d̄ b. Gre. ch̄is s̄m erat̄ mēsurā ostēdebat sapie signa. Vñ eo tpe cepit ostēdere sapiāz suā sapiēter infrogādo doctores q apd nos cōsueūt h̄r̄ rōnis vsqz i. xij. anno. Sc̄dū ē aut̄ q annū discretiōis q̄uis assignent̄ cōst̄ eē q ad masculū. xij. z q ad feminā. xij. tñ ingenta ex cellētia cuiusmodi erat ingeniū ch̄i s̄ p̄s ant̄cipabāt: nec reputabat̄ miracu

losū seu sup̄naturale q puer i anno. xij. oīderz vsū rōnis: s; erat signū excellēt̄ igenij. S; d̄. qz ex his videt̄ seq̄ q an̄ h̄ tps hō nō possit mortāl̄ peccare: qd est falsū. Ad h̄ dī ex doct̄ia scri Tho. iij. di. xxvij. q. ij. q s̄m Arist. j. eth. triplex est stat̄ hois s̄m rōnē. Prim̄ ē an̄ p̄mū septēntū. sc̄dō ē an̄ sc̄dm septēntū z post p̄mū. tertī ē an̄ tertiū z post sc̄dō. In p̄mo hō neqz p se neqz p aliū p̄t̄ intell̄gere: vñ z cōt̄er peccare non p̄t̄: q̄uis aliq̄ etiā an̄ p̄mū septēntū aliq̄ peccēte mortāl̄: eo q accelerat̄ i eis vsus rōis. Vñ z puer de q narrat̄ Gre. in dialogo q fuit d̄nat̄ non erat annor. septē. Et d̄ scrius Tho. q cū sponsalia possint cōtrahi i septēnto: nō est mirū si an̄ possit q̄s peccare mortāl̄. qz minus iudiciūz requir̄ ad peccandū mortāl̄ q̄ ad p̄trahendū sponsalia: qz ad p̄mū sufficit su/dicare de p̄sent̄: z ad sc̄dō oportet iudic̄ care de futuro qd q̄s sponder. In sc̄dō aut̄ statu hō tā p̄t̄ itelligere ab aliō: nō tñ p seip̄m solū inueniēdo sapiāz: Ideo tūc pueri m̄truntur ad scholas z post̄ sunt peccare mortāl̄. In tertiō p̄o hō h̄z p̄fectuz vsus rōnis: intelligendo ab aliō z p seip̄m ingred̄o vitatē. Hec oīa ex sc̄o Tho. (Ascendēt̄ parēt̄ ei? hierosolymā s̄m p̄suetudinē diet festi) Ista parēt̄ ex dicit̄ (Cōsumat̄ vsqz die d̄ bus) Dieb̄ inq̄ septē q̄b̄ solēnitas duob̄ rabat: q̄uis nō oēs essent̄ eq̄l̄t̄ solēnes. S; glo. dīc̄ q durabat̄ dieb̄ octo: cōp̄rans illā die a cui? vesperz̄ ic̄t̄ p̄bat̄ solēnitas (Lū redit̄ remās̄it puer Jesus i hierl̄m) nō a casu vel obliuōe: sed studiose: vt a pueritia oīderet̄ zelū suū circa sp̄ū alta (z n̄ cōsuerūt̄ parēt̄ ei?) Beda. S; q̄reret̄ aliq̄s: quō dei filius tāta parēt̄ cura nurr̄t̄: potuerit obliuiscēdo relinq̄. R̄ndēdū est: qz filijs isrl̄ mortis fuit vt t̄p̄ib̄ festis vel hierosoly/ma p̄fluentes vel ad p̄tia redeūtes: se/orsum virt̄: z seorsum femine incederēt̄. Infantesqz vel pueri cū q̄libet parēt̄e in differēter ire potuerūt̄. Ideoqz Mariaz vel Ioseph vicissim purasse puer̄ Jesū quē tecum nō cernebat̄ cū altero parēt̄e reuersum. Hec ille. Vñ sequit̄ (Existit̄

Tractatus II

mantes aut illū esse in comitatu) mulie
 rū q̄ ad Joseph: vlt̄ viroz q̄ ad Mariā
 (venerūt iter diei z req̄rebāt eū inf̄ co/
 gnatos z noros) vidētes q̄ secū nō erat.
Dozatr̄ instrumur q̄ chim̄ p̄ q̄ttu/
 or̄ pdim̄ sepe. P̄rio p̄t̄ ineptā leictaz
 z mūdānā p̄speritate. Nā p̄go fugiēdo
 in egyptū illū nō pdidit: s̄ cundo ad so
 lēne festū. Sc̄do p̄t̄ distraciōez z ptur
 batōnē: q̄ p̄go illū amisit i turba rece
 dendo a hierl̄m que interptat̄ visio pa/
 cis. Tercio p̄t̄ yanam fiduciā in sa/
 pientia/in fortitudine/in p̄stantiā/in di/
 uitijs z h̄mōi: q̄ brā virgo pdidit cum
 p̄fidēs q̄ esset cū Joseph. Quarto p̄t̄
 ignorantiā corum que dei sunt. quia di
 citur q̄ non cognouerūt parentes eius.
Quātū ad sc̄dm̄ sciēdū ē iralit̄ q̄ ne/
 mo sine dolore pdit̄ qd̄ cū amore possi/
 der: vt̄ d̄r̄ Greg. Isti q̄ valde doluerunt
 d̄ amisso Jesu. **U**n̄ seq̄t̄ (Et nō inueniē
 tes regressi sūt in hierl̄m) festināer̄ (re
 q̄renes eū. Et factū ē post triduū inue
 nerūt illū) q̄ dic̄ glo. q̄ vna die egressi
 sūt a hierl̄m. sc̄da p̄o q̄st̄erūt eum inter
 cognatos z noros. tertia p̄o regressi sūt
 in hierl̄m z inuenerūt. qd̄ nō est sic̄ itel
 legendū q̄st̄ ipa tertia die inuenerūt sed
 q̄tra. q̄ dic̄ t̄er̄ q̄ post triduū inuene
 rūt illū (in tēplo) nō i theatro vel i foro
 vel i ludo sic̄ solēt pueri inueniri. s̄ i lo
 co orōn̄ z doctrine deputato (sedentē i
 medio doctoz) vt̄ meli⁹ oēs possēt audi
 re z interrogare. De q̄ materia loquent̄
 z q̄re sic̄ inuenissent doctores i tēplū ad
 p̄ferendū nō est certū. Probabile t̄n̄ est
 qd̄ dic̄ sc̄tus Vincēti⁹ sc̄z q̄ loq̄bant̄ de
 t̄p̄e aduent⁹. **D**essie an cēt̄ cōplerū (vr̄
 t̄n̄ erat op̄t̄io cōis:) vel nō. z forte de
 h̄ st̄ebat̄ disputatio (audiētē illos) q̄ de
 cer puer̄ q̄uis eruditū: vt̄ d̄r̄ D̄. iij. po
 rtus audire magistros q̄ velle docere z
 interrogantē. Interrogabat aut̄ vt̄ idē
 D̄. iij. ait: nō vt̄ aliquid disceret: s̄ vt̄
 erudiret. **E**x vno q̄ppe doctrine fonte
 manat z interrogare sapiēt̄er̄ z respōde
 re. **H**ec ille. **E**st aut̄ norandū q̄ sanct⁹
Tho. iij. q. xij. art. iij. tener q̄ ch̄s nihil
 ab homine didicit: q̄ ip̄e est caput oim̄
 boim̄ nō solū i gr̄a: s̄ etiā in veritate et

doctrina: iuxta illd̄ Joā. xvj. in h̄ natus
 sum z ad h̄ veni i mundū vt̄ testimoniū
 phibeā d̄itari. **I**n q̄libet̄ ar̄ genere mo
 tus: p̄mum mouēs nō mouet̄ illo motu
 Fuit aut̄ quātū ad sciētiā ad q̄s̄rā do/
 ct̄ a deo q̄ sic̄ docet̄ p̄ res factas a se sic̄
 hō p̄ voces. **S**. d̄. Nam cū ch̄s a p̄nci/
 pio nesciuerit oia fm̄ sciētiā exp̄mēta
 s̄: ip̄e sic̄ z q̄libet̄ auditiōe fm̄onē signi
 ficatiū poterat̄ discere qd̄ nesciebat.
Solutio. **N**ō accōmodauit̄ auditū do/
 ct̄r̄ne fm̄onib⁹: nisi eo t̄p̄e q̄ tam pofat̄
 talia exp̄mēta sic̄ vididit. q̄ op̄ortuna
 eras req̄rīt ad hoc vt̄ hō accipiat̄ sciam
 sic̄ p̄ inuentiōez ita z p̄ disciplinā. **I**p̄se
 aut̄ nihil fec̄ quod non cōgrueret̄ erati.
Hec er̄ illo. **V**ide d̄ his infra feria t̄er/
 tia post dominicā quartā i q̄dragesima
 (Stupebāt̄ autē oēs q̄ eum audiebant
 sup̄ prudentiā z respōsis eius) **G**regus.
Querit̄ rōnabil̄it̄ auditiōe prudēt̄er̄ (re/
 sponder̄ q̄ prudenti⁹) qd̄ stuporē facie/
 bat. **H**ec ille. (Et vidētes admirati s̄t̄)
Ex his elicit̄ q̄ domin⁹ lic̄z in sua pue/
 ricia non fecerit̄ mirac̄ta: t̄n̄ mirabilis
 habebat̄. **B**eda. **D**iuina linguā sapien
 tia p̄debat̄: sed infirmitate eras p̄rende
 bat humanam. **H**ec ille. **S**ed quō pō/
 tuit̄ admirari virgo que sciebat̄ eū esse
 deum: **R**espondeo q̄ licet̄ sciret̄ eū sc̄i/
 re omnia p̄ fidem z sapientissimū esse:
 t̄n̄ hoc nō viderat̄ p̄ exp̄ientā ante. **J**o
 ista fuerunt ei magna z aliq̄ modo ico/
 gnita z p̄sequēter causa admiratiōis rō/
 ne magnitudinis z rōne ignorantie.
Dozatr̄ **J**esus ab aia pditus recu/
 perat̄ p̄ q̄ttuor̄ p̄traria bis q̄b̄ pditur.
Prio em̄ inuenit̄ p̄ mūdant̄ gaudij exclu
 sionē: q̄ p̄go dolēs q̄sult̄ eam. **S**c̄do p̄
 cordis pacificatiōe: q̄ reuerfa est i hie
 rusalem vt̄ eum inueniret. **T**ercio p̄ de
 uorā orōnē z auditiā p̄bi d̄i: q̄a inuenit̄
 eum in templo. i. in loco oratiōis z do/
 ct̄rine. **Q**uarto p̄ cōpletam satisfactiōez
 z sp̄ritualū p̄emplatiōē: quia inue/
 nit̄ eum post triduū in medio doctoz
Hem̄ tres dies sunt̄ contritiō cordis/
 confessio or̄is/satisfactio operis. z sine
 his trib⁹ in actu vel p̄posito non inuenit̄
 ch̄s. **N**orandū est etiā: ch̄stus tanq̄

Dñica infra octa. Epipha.

media psona in diuinis / z tanq̄ media
 tor dei z hoim q̄rū sp̄ dilexerit mediū
 in q̄ p̄sistit p̄rus: quā extrema z excelle
 tia corūpūnt. Naz̄ p̄cept̄ est in medio
 diez z noctiū. i. eq̄noctio: qz mense vj. a
 p̄ceptioe ioānis q̄ fuit in eq̄noctio autu
 mnali. Et natus in medio noct̄. Sap.
 xvij. Dñi mediū m̄lētū tenerēt oia. Et
 post̄ fm aliq̄s in diuerso sorto: qd̄ est pla
 tea in medio domoz. vel si fuit nar̄ in
 crypta: ibi fuit reclinat̄ in medio duoz
 aialū. vt possit dici illd̄ Esa. j. Eogno
 uit bos possessore suū: z asī. zc. Et i me
 dio doctoz inuēt̄: z crucif̄ in medio
 laronū: in medio fre. i. in q̄rto climate.
 iuxta illd̄ ps. Opatus est salutē in me
 dio fre. i. n̄rē habitabilis. Et post resur
 rectionē stetit in medio disciploz. Jo.
 ix. Et post ascensionē appuit Ioāni in
 medio cadelabroz aureoz Apocal. j.

Quantū ad terrū lralit̄ sciēdū est q̄
 b. p̄go infrogauit ch̄m / nō aut̄ ioseph.
 qz nō est autus: cū firmis crederet eū cē
 deū. b. aut̄ p̄go ausa est p̄f̄ excellētissī
 mū amorē ad filiū. Excellens em̄ amor
 dñm nescit. De h̄ ait Grec. Viranda
 dei genitrix Maria matris affecta vt
 scribit̄ q̄m cū lamētis inq̄sitionē doloro
 saz oñdit: z oia sic m̄ z fiducia z hū
 lit̄ z affectuose exp̄m̄t. hec ille. Un̄ d̄.
 (Et dixit m̄ ei ad illū) ioseph ei nūq̄
 legit̄ eū allocut̄ h̄ m̄: q̄ in h̄ erat maio
 ris fiducia: fm Bor. P̄rio qz erat vera
 m̄. z scdo: qz erat maior̄ charitat̄: q̄ fo
 ras m̄t̄it timorē. j. Jo. iij. c. (Fili qd̄
 .i. p̄f̄ qd̄ (fecisti nob̄ sic:) q. d. intulisti
 nob̄ maximū dolorē. Un̄ subdit̄ (Ecce
 p̄r tuus) Appellat aut̄ ioseph p̄m fm
 Oig. Vel qz ita erat in op̄ione vulḡ.
 vel qz educauit puez (z ego) Ecce q̄r
 p̄go honorat̄ plugem / eū sibi p̄ponēdo:
 (dolentes q̄rebam̄ te) nō qz crederet
 posse p̄di puez: quē deū credeb̄. vt d̄
 Oig. sed qz timeb̄ vt idē ait: ne ascē
 disse celū. qm̄ postmodū voluisset descē
 surus. Vel fm glo. timeb̄ ne sic He
 rodes voluit / z non potuit occidere: ita
 aliū occidissent (Et ait ad illos. Quid
 est q̄ me q̄rebatis:) scz int̄ cōsanguine
 os. q. d. Magis sum q̄rendus in occu

patioe circa sp̄ualia. Un̄ subdit̄ (nescie
 bat̄ qz in his q̄ p̄is mei st̄ opz me cē:)
 Et in h̄ fm Ciril. voluit se asserere vep
 di p̄is filiū: quē plus sua m̄re et suo pu
 ratiuo p̄re diligebat. (Et ip̄i nō intelle
 xerūt h̄bū qd̄ locut̄ est ad illos) Et hec
 fm Be. qz de sua diuitate loq̄bat. Vel
 fm Oig. qz nescieb̄ si p̄ ea q̄ p̄is sui
 st̄ velle intelligere tēplū / vel aliqd̄ ali
 tēplo. i. aias iustas: q̄ sunt possessio dei:
 z in quaz medio est de. Vel forte p̄t
 dici q̄ ip̄i intellexer̄ qd̄ez q̄ de suo cele
 sti p̄re loq̄bat: sed tñ qd̄ p̄ illa p̄ba velle
 inuere / nō intellexer̄. Et sic nō intelle
 xerunt hec p̄ba q̄rū ad finē gr̄a cut̄ ea
 puer iesus est locut̄. Et forte hoc vol
 uit dicere Oig. Volebat em̄ inuere
 fm Bor. q̄ ad ip̄m p̄tnebat tēplū z sp̄i
 ritualiū gubernatio sic ad p̄m: z h̄ ra
 tione diuinitat̄ sue. Et forte etiā sic in
 tellexit Beda: q̄uis etiāz possit dici q̄
 Beda existimauit eos nō intellexisse: q̄
 de sua diuitate. i. p̄re diuino loq̄ret. q̄
 licz crederet eū filiū dei: tamē non con
 sueuerat adhuc de sua diuitate loq̄.
 Et hoc magis credo cum sensisse. Itē
 illa p̄ba nō intellexerūt in se iuxta Be
 dam. quia non bene acceperūt illud: nō
 me p̄. vel nō intellexerūt ea q̄rū ad eo
 rum finem iuxta Oigē. (Et descen
 dit cū eis) ad eoz cōsolationē (z venit
 Nazareth: z erat subditus illis) ad no
 stre sup̄bie p̄f̄usionē. (Maria aut̄ p̄ser
 uabat oia p̄ba hec) que intellexerat: et
 que nondū intellexerat. vt ait Beda.
 (cōferēs in corde suo) vt intelligeret nō
 intellecta. z letaret̄ in intellectis fm il
 lud. Letatus sum in his q̄ dicta sūt m̄
 hi. Nam vt ait Beda fuit disciplina ch̄i
 cuius p̄ba nō vt puer: sed vt dei rumi
 nabat. Ad intellectū autē eoz que se
 quunt̄ op̄er videre de gr̄a z sapia ch̄i.
 Quantū ad p̄mum sciēdū est ex do
 ctriā sancti Tho. iij. pre. q. vij. z. vij. q̄
 in ch̄o fuit triplex gr̄a: scz gratia vni
 nis: que est ip̄m vn̄it̄ humane nature /
 ad personā diuinā: z gratia habitualis
 id est gratū faciens: z gratia captis: id
 est fm quā est eccl̄ie caput. sed iste due
 sunt essentialiter eadez. Prima gr̄a est
 b̄ iij

In octa. Epipha.

hoim. Vel corā deo z hoibz. i. apparent
q̄ ad hoies: et vere q̄ ad deū. Hoibz em
nō cōstat euidēt aliq̄s hoꝝ pfectuū / lz
eis per extēora appēat. Sz p̄ra p̄dicta
arguit p̄ Rico. de 2. v. q̄ duo habitus
eiūsdē rōnis nō p̄nt s̄l esse in eodē sub
teco vt oēs affirmāt: s̄ scia indēta z ac
q̄sita s̄t eiūsdē rōnis: s̄c z oculus p̄ducit
a natura z miraclose dat. iō ch̄s inq̄t
nō habuit exp̄imentalē sciam. Ista v̄f
ficultas p̄lētū exigit f̄mōnē. q̄ de h̄ cer
tant Paulus b̄rgēn. z replicatōꝝ p̄ra
eū. sed q̄ subtilē vult v̄dere v̄itatē v̄
deat cap. iij. f. vi. c. iij. Quātū ad rōnez
tū Rico. de 2. v. dico. P̄rio q̄ aliq̄ habi
tus nō s̄t v̄nī rōnis: lz s̄nt de eodē obte
cto materialr. Nā tā naturalr q̄ astro
logus demōstrat eandē p̄lōnē. i. q̄ tra
est s̄phērica: z p̄stat q̄ ille scie nō s̄t eiū
sdē rōnis eo q̄ s̄t p̄ diuersa p̄ncipia. V̄n
tas ei scie sumit ex v̄nitare obiecti. D̄
uerstas p̄o ex diuersitate p̄ncipioꝝ. vt
p̄z. j. posterior. Dico sc̄do q̄ f̄m aliq̄s
ita est in p̄posito: sic q̄ scia indēta z acq̄
sita s̄nt p̄ diuersa media. i. p̄ sp̄s ifusas
z acq̄sitas: q̄ l̄cz s̄nt aliq̄n eiūsdē rōnis
.i. q̄n rep̄ntant idē eodē mō. vt sp̄s geo
metricales q̄s habuit salomon diuini
tus v̄l saltē Adā / z q̄s nos habem. vt
p̄z. j. q. xliij. ar. iij. ad p̄mū. tū aliq̄n dif
ferunt rōne z specie: vt in ch̄o z q̄libet
aīa sepata. vt patz. iij. q. sr. ar. iij. Dico
t̄tio q̄ q̄cqd s̄t de h̄: tū iste scie i ch̄o. f.
scia indēta z acq̄sita nō fuerūt de eodē
formali z adēq̄to obiecto. vt patz vbi s̄.
Imo nec de eodē p̄tali eodē mō. q̄z aliq̄
rep̄ntant: vna scz naturā cōm tū: reliq̄
p̄o. i. infusa etiā indīuidua. Nec est s̄lle
de oculo: q̄z a h̄cunq̄ p̄ducit h̄z idē obte
ctū adēq̄tū z formale: nō aut̄ habit. et
ex eisdē p̄ncipijs v̄sus fert̄ in v̄ v̄saz:
nō autē illi habit. q̄z differūt sp̄s in
fusa ab acq̄sitis in rep̄ntando: cū repre
sentant naturā v̄niuersalē non p̄cise vt
acq̄sitis: sed cū indīuiduis z accidentibz
vt dicit̄ est. Si tū in̄t sp̄s istas nō eēt
dīa nisi p̄ esse acq̄sitas a rebz / z d̄aras
a deo. vt iste credidit nos et: dere: eēt
eiūsdē rōis s̄c z oculus dat. a nāra z a do.
Dorat̄ in toto isto euāgelio mater

istruūt m̄res quō se habeāt ad filios: q̄z
debēt ad eos h̄ie d̄scretū amorē: eos a
puericia assuefacēdo sp̄ualibz: z r̄ioꝝ
ne cadant in man. Archelai / vel alre
rius inimici. i. diaboli: z correctōnē m̄
naz q̄ est cū amore z d̄scretiōe in̄trogā
do p̄ort. q̄z p̄uclādo: maxie q̄n s̄t man
fuerit. Sc̄do fill. instruit filios vt ad pa
trem celestē se habeāt reuerent̄ eū p̄po
nendo alijs. Ad p̄res p̄o sp̄uales vt s̄nt
doctores ita se habeāt q̄si audīeres z in
terrogātes z r̄identes: nō vt arguētes
neq̄: q̄d frequent accidit: vt b̄sictū nō
recognoscētes. Ad patrem vero z ma
trem carnalem se habeant obedīentes.
Erat em̄ ch̄s subditus illis.

In octaua Epiphanię Textus euāg. Mat. c. iij.

Uenit Iesus a galilea
in Iordanē ad ioānez
vt baptizaretur ab eo.
Ioānes aut̄ phibeat
eum dicens. Ego a te debeo ba
ptizari: et tu venis ad me. Res
pondēs aut̄ iesus: dixit ei. Si
ne modo: sic em̄ decet nos imple
re omnē iusticiā. Tunc dimisit
eum. Baptizatus aut̄ iesus: cō
festim ascendit de aqua. Et ec
ce aperti sunt ei celi: et vidit spi
ritum dei descendētē sicut col
umbā et venientē super se. Et
ecce vox de celis dicens. Hic est
filius meus dilect. in quo mi
hi complacui.

Uenit Iesus a gali
lea in Iordanē zc. Mat. iij.
In p̄sentī euāgelio tangūt
tria puncta: que sunt Recti
satio: Reprobatio: Protestatio. Quā
tū ad p̄mū lraliter sciendū est: q̄ ioānes
ex hūilitate baptizare ch̄m recusabat.
Poito de isto ioānis baptizate m̄tra
b y